

והא האי תנא דלא דריש דיו –

But there is this *Tanna* who does not expound *Dayo*

OVERVIEW

The גמרא cites אמוראים who made an attempt to designate a תנא who does not agree with דיו (even if ק"ו לא מיפרך). Our תוספות discusses whether there is such a תנא.

וכלהו מידחו -

And all the attempts to find a תנא who disagrees with דיו (if ק"ו לא מיפרך) **were rejected**; everyone agrees to דיו (if ק"ו לא מיפרך).

תוספות asks:

ותימה דבפרק השואל¹ (בבא מציעא דף צה,א) **פריך הניחא למאן דאית ליה דיו -**

And it is astounding! For the גמרא in פרק השואל asks, ‘it is understood according to the one who maintains דיו -

אלא למאן דלית ליה דיו מאי איכא למימר ואף על גב דהתם לא מפריך² קל וחומר³ -

However according to the one who disagrees with דיו what can we say? This concludes the citation from the גמרא there. תוספות continues; **and even though that there** (in פרק השואל) **the ק"ו will not be ineffective** even if we say דיו.

תוספות answers:

ויש לומר דפריך למאי דסלקא דעתין מעיקרא להנך⁴ אמוראי:

And one can say that (indeed there is no תנא who disagrees with דיו, however) the שאלה if it was גניבה ואבידה by פטור is שואל there **challenges** the ruling that a שואל

¹ The גמרא there states that we derive that a שואל (a borrower) is liable for the item being lost or stolen (גניבה ואבידה) from him (even though it does not say this explicitly in the תורה, nevertheless we derive it through a ק"ו from a שומר שכר (a paid custodian), in this manner; if a ש"ש who is פטור from אונסין (an unavoidable accident) is nevertheless חייב בגניבה ואבידה, so a שואל who is חייב באונסין is surely חייב בגניבה ואבידה. The גמרא continues that this obligation for a שואל to pay for גניבה ואבידה is only if it was not בבעלים (when the שואל borrowed the item the owner was not in the employ of the שואל), however if it was בבעלים (the owner was in the employ of the שואל), the שואל is פטור on account of דיו. Since a ש"ש is חייב בגניבה ואבידה only if it was not בבעלים, similarly a שואל is not חייב בגניבה ואבידה (which we derived from a ש"ש) unless it was not בבעלים, for שואל להיות כנדון.

² If we will say דיו there, the result will be that a שואל is חייב בגניבה ואבידה when the שאלה was not בבעלים. The ק"ו accomplishes that a שואל is חייב בגניבה ואבידה, which we would not have known if not for the ק"ו. See ‘Thinking it over’.

³ How can the גמרא ask, how will we understand according to the one who disagrees with דיו, when from our גמרא it is evident that there is no תנא who disagrees with דיו.

⁴ How could have these אמוראים assumed that דיו אמרינן דיו לא אמרינן דיו; how would they know that a שואל is חייב בגניבה ואבידה בבעלים.

תנא according to what these אמוראים here assumed initially that there is a תנא who disagrees with דיו.

SUMMARY

Everyone agrees with דיו (לא מיפרך ק"ו). The גמרא may pose a challenge, based on a הו"א.

THINKING IT OVER

Why do we need a ק"ו to teach us that a שואל is ואבידה? ⁵ Seemingly every שואל is ultimately a שכר שומר; he is getting paid for watching this item; his pay is his usage of the item! ⁶

---

⁵ See footnote # 2.

⁶ See # 56. אוצר מפרשי התלמוד.